

HOSPICE HET CLARAHOFJE

GASTVRIJ ONTHAALD IN DOMINICANEN KLOOSTER IN HUISSEN

Donderdag 10 april was het dan zover... we gingen op pad. 'We' zijn 52 mensen die verbonden zijn aan hospice Het Clarahofje; bestuursleden, zorgvrijwilligers, soepvrijwilligers, roostervrijwilligers en coördinatoren. Met een bus vertrokken we, zelfs de achterbank zat vol, naar het Dominicanenklooster in Huissen. Twee dagen op pad met elkaar, elkaar anders ontmoeten, delen, stil zijn en vanuit diverse kanten kijken naar het thema: Gastvrijheid.

PROGRAMMA

Gastvrijheid is ons thema dit jaar in het hospice. Wat is het, wat houdt het in, hoe geven we er vorm aan, zijn er grenzen aan gastvrijheid etc. We hebben prachtige dagen gehad in het klooster.

We hadden een mooi programma:

In tweetallen delen over gastvrijheid, hoe je er vorm aan geeft, wanneer je het zelf ervaart.

Gastvrij zingen, in de kapel hebben we met z'n allen een zangworkshop gehad. Beginnend met neuriën, een eenvoudig liedje, een canon, een stemmig lied... Het klonk prachtig en was voor ieder heerlijk om te doen. Voor velen een hoogtepunt van deze dagen.

Aan de hand van elfjes (dichtvorm) hebben we gastvrijheid verder uitgewerkt, alleen en samen.

Keuze uit de workshops kloosterkoken, schilderen, schrijven en bewegen... allemaal heel anders, maar stuk voor stuk boeiend.

Meedoen aan de vesperdienst, het ochtendgebed en de middagmeditatie.

Kortom, fantastische dagen, vol inspiratie, gezelligheid, teambuilding, een lach en een traan. Een prachtig fotoboek in het hospice helpt ons de herinnering warm te houden. Ondertussen ging de zorg in het hospice gewoon door, met dank aan de collega's die thuis bleven.

MEER GASTVRIJ

Nu dan een toch wel brandende vraag: Zijn we nu meer gastvrij? In januari, toen wij startten met het thema gastvrijheid dacht ik bij mezelf: Dat zijn we toch, gastvrij? Juist in een hospice is dat logisch, dit is juist de plaats om gastvrij te zijn.

Al pratende over dit thema, in diverse overleggen, in het klooster en individueel kwam ik er achter dat het helemaal niet zo eenvoudig ligt. Want is het gastvrij om te zeggen tegen een familielid: 'U mag koffie/thee pakken hoor, doe maar alsof u thuis bent'? Is het gastvrij om meteen bij de deur te vragen aan iemand die hier voor het eerst komt en wat gespannen is: 'Voor wie komt u?' Verstaan we allemaal hetzelfde onder gastvrijheid en is dat noodzakelijk? Wat zijn grenzen aan gastvrijheid en durven wij die te erkennen? Staan wij voldoende stil bij alle bewoners en hun naasten, wie zij zijn, wat hun waarden zijn voordat wij onze gastvrije gebaren gaan uiten? Geven wij in elk gesprek ruimte zodat mensen zich gastvrij onthaald voelen? Er borrelden alleen maar meer vragen op. Wat ik in ieder geval de afgelopen maanden ervaren en beleefd heb, is dat als je gastvrij bent, dat wat met de gast of bewoner doet, maar ook met jezelf. Je laat

kwetsbaarheid zien als je gastvrij bent. En door deze kwetsbaarheid ontstaan weer echte ontmoetingen... die weer een gevoel van gastvrijheid geven.

NAMASTÉ

Kortom, we hebben veel geleerd over dit thema in het klooster en we blijven onszelf en elkaar vragen stellen over gastvrijheid en gastvrij zijn!

In veel Aziatisch landen groeten mensen elkaar met het woord namasté: ik groet het goddelijke in jou. Wat zou het goed zijn als we zo naar elkaar en ook naar onszelf kunnen kijken en op deze manier elkaar, medewerkers, bewoners en hun naasten een thuisgevoel kunnen geven.

Jacmien Marinussen,
coördinator vrijwilligers

STILTERUIMTE WORDT ONTMOETINGSRUIMTE

Vanaf dag één van Het Clarahofje is de ervaring geweest dat de (toen nog) stilteruimte niet helemaal aan de eisen voldeed. Er leefde onduidelijkheid over het gebruik ervan. Welke situatie was gewenst? Waarvoor kon je de ruimte gebruiken? Alleen om stil te zijn? Mochten er vergaderingen gehouden worden? Overdrachten? Eén-op-één-gesprekken? Kortom, het bleef stil in de stilteruimte, rondom de stilteruimte... iets te stil.

Na een periode van overleg heeft de werkgroep 'Inrichting' nu een plan gemaakt om tot herinrichting over te gaan. Dit werd mogelijk doordat de opbrengst van een veiling op Scaldis Fair, het lifestyle evenement wat jaarlijks in november plaatsvindt in Goes, ten bate kwam van het hospice. Zodoende waren er financiën om de plannen te verwezenlijken.

ONTMOETING

Wat is er veranderd? Er zijn meubels uitgehaald, waardoor er ruimte is gecreëerd. Er zijn mooie en comfortabele meubels voor in de plaats gekomen. Andere kleuren. Moderne jaloezieën, met minder inblik en behoud van uitzicht. Alles met het doel dat deze plek als ruimte voor ontmoeting gaat functioneren! Dus ja, er kunnen afspraken gepland worden. Ja, er mag vergaderd worden. Nee, er mag geen pc staan of een pennenbakje. Nee, er mag niet geclaimd worden dat het een vaste, extra werkruimte is. Bewoners en/of hun naasten mogen er gebruik van maken. Een uitvaart kan er voorbesproken worden.

Behoeftte aan een moment van stilte of wil je er gewoon zitten en iets lezen ter bezinning? Ook dat kan. Als het maar ten dienste staat van ontmoeten. Ontmoeten is in de eerste plaats: mensen

ontmoeten en spreken. En ook: even alleen willen zijn met wat je innerlijk bezig houdt. Een ontmoeting met jouw inspiratiebron. Maar ontmoeten hebben we ook geïnterpreteerd als: er móet niets – er kan veel, er kan zoveel meer!

Zo is er hopelijk een nieuwe stap gezet in het zo goed en optimaal mogelijk benutten van Het Clarahofje, voor allen die er gebruik van willen maken.

Werkgroep 'Inrichting'

PAULA KOSTER, VRIJWILLIGER

THUIS

Als je me vroeg een top 5 samen te stellen van de fijnste boeken die bij mij op de plank staan, dan zou die er als volgt uitzien:

5. De heemeesters (Abraham Verghese)
4. Het lot van de familie Meijer (Charles Lewinsky)
3. De as van mijn moeder (Frank McCourt)
2. Niemand is onsterfelijk (Simone de Beauvoir)
1. Van Dale Etymologisch Woordenboek - De herkomst van onze woorden

Jawel: op 1, met stip en goudomrand staat een vuistdik boek dat me al zo lang ik me kan herinneren telkens weer volkomen meesleept door de vaak eeuwenoude geschiedenis van onze collectieve woordenschat. Mijn man en kinderen - bof ik even - zijn al net zo dol op taal als ik en om de haverklap filosoferen we met rode oortjes over het hoe en waarom van woorden en uitdrukkingen. Taal is overal.

En hoe meer je ervoor openstaat, hoe meer verrukkelijke verbanden je ontdekt. Een etymologisch woordenboek is daarbij een onmisbare gids. Voor dit stukje nam ik het op schoot om op zoek te gaan naar de taalkundige oorsprong van gastvrij. Knip je het woord in tweeën, dan krijg je enerzijds gast = vreemdeling, bezoeker, iemand die niet bij de familie hoort maar wel meeeet aan tafel. Anderzijds is daar vrij = gul, uitnodigend, mild, vriendelijk. Allebei stammen ze uit het Oergermaans, de taal die rond het begin van onze jaartelling gesproken werd in Noordwest- en Midden-Europa. De samenvoeging gastvrij komt van het Hoogduitse woord gastfrei, dat in de zestiende eeuw als leenwoord in het Vroegnieuwnederlands terecht kwam.

Al verder speurend - en dat is dus de lol van zo'n woordenboek: je rolt van het een in het ander - ontdek ik dat gast verwant is aan het Latijnse woord hosti-potis = heer van de vreemdeling, gastheer. In de loop

van de tijd werd dit hospes. Hiervandaan is het nog maar een kleine stap naar hospitaal, hostel, hotel, hospita en natuurlijk hospice. De kern van al deze afgeleiden is welkom zijn, je thuisvoelen, gul en vriendelijk onthaald worden, wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, met alles wat er is. Gastvrijheid, of je die nu biedt of ontvangt, creëert ruimte in je hoofd en in je hart. Ruimte voor vriendschap, aandacht, liefde en respect.

Kortgeleden werd ik diep getroffen door een gebaar van gastvrijheid dat miljoenen mensen over de hele wereld tegelijkertijd met mij konden zien op televisie. Een lange colonne rouwauto's trok van Eindhoven naar Hilversum. De doorgaans zo hectische spits viel stil. Er waren bloemen, knuffels. En dat ene spandoek, provisorisch opgehangen aan een viaduct. Vier letters stonden erop. Vier simpele letters, die alles zeiden wat er op dat moment te zeggen viel: HOME.

IK GEEF DE PEN AAN

Tja, en dan opeens wordt de pen aan je door gegeven. Heel leuk, absoluut, een eer zelfs. Maar toch kan ik u zeggen dat het schrijven van een stukje over jezelf makkelijker lijkt dan het voor mij is nu ik er voor sta. Ik zal mij nader aan u voorstellen... Ik ben Carla Monster, ik zat ooit op het middelbaar onderwijs en wist werkelijk niet, zoals zo velen op die leeftijd, wat ik wilde worden later. Iedere dag fietste ik langs het in aanbouw zijnde Oosterschelde ziekenhuis, nu ADRZ. Ik was erg geïnteresseerd in hoe de mens in elkaar zit, biologie was mijn favoriete vak. Daarnaast had ik altijd veel mensen om mij heen, daar had ik belangstelling voor en daarom besloot ik te solliciteren voor de opleiding tot verpleegkundige A. Na deze opleiding heb ik de opleiding tot OK verpleegkundige voltooid.

OK VERPLEEGKUNDIGE
Na een periode gewerkt te hebben in Curaçao kwam ik terug in Nederland en ben ik gaan werken als OK verpleegkundige. Dit werk was leuk, maar er miste duidelijk iets voor mij, ik had weinig contact met patiënten en er moest een zekere vorm van productie gehaald worden.

Het klinkt wat spiritueel maar ik geloof er in dat soms de dingen die nodig zijn op je pad komen. Zo had ik nooit de krant, maar op een ochtend kreeg ik er een. Daar stond een advertentie in voor het in aanbouw zijnde hospice. Er werden verpleegkundigen gezocht. Om een lang verhaal kort te maken, ik werk ondertussen ruim 2,5 jaar in Het Clarahofje met enorm veel plezier!

OP DE GOEDE PLEK

Wat ik zo mooi vind aan het werk is dat iedereen gewoon mag zijn zoals hij is. Het maakt niet uit welk geloof, afkomst of geschiedenis je hebt, iedereen is goed zoals hij is. Het respect en de waardigheid waarmee iedereen die werkzaam is in Het Clarahofje omgaat met de bewoners, diens familie en naasten en met elkaar, maakt mij gelukkig. Ik denk dat als alle mensen op de wereld zo met elkaar om zouden gaan, elkaar accepteren, tolereren en in waarde laten...wat zou het dan mooi en vredig zijn voor iedereen op onze prachtige aardbol! Ik ben hier denk ik op de goede plek gekomen. Ik mag tijd maken voor de mensen. Niet alleen lichamelijke verzorging en medicijnen delen, nee juist alle bijkomende dingen maken het zo compleet. De mens mogen verzorgen en begeleiden tijdens het laatste stukje van dit aardse leven op een manier die holistisch is en menswaardig.

WERKGROEPEN

Samen met collega's zit ik onder andere in de werkgroep 'Complementaire zorg'. Alle verpleegkundigen en veel vrijwilligers hebben een opleiding gehad om onze bewoners deze zorg aanvullend te kunnen bieden. Denk hierbij aan mooie muziek, ontspanningsoefeningen, verdampen van etherische olie en het geven van hand- of voetmassage. Dit alles gewoon omdat het lekker is en ontspant, maar ook als bewoners angst hebben, slecht slapen, last van pijn en misselijkheid hebben, kan naast de medische behandeling ook de complementaire zorg haar aandeel leveren. Overigens altijd in overleg met de bewoner, want die houdt de regie zelf in handen! Ik hoop dat u nu een klein beetje weet wie ik ben en wat mij drijft. De pen geef ik door aan een collega die op een ander vlak werkzaam is in het hospice, namelijk de huishouding. Haar naam is Mascha Koeman.

Lieve groet, Carla Monster

RIDE FOR THE ROSES

Op zondag 7 september vond de landelijke Ride for the Roses plaats in Goes. Medewerkers van Het Clarahofje waren vertegenwoordigd, zowel in de kraam van het hospice bij de Zeelandhallen als bij de fietstocht. Ongeveer 30 fietsers namen deel aan de 25 of 50 km. De groep vormde een prachtig geheel. In limegroene shirts waren zowel jongeren als ouderen vertegenwoordigd. Met applaus werden zij binnengehaald bij de finish, ze ontvingen een prachtige roos als symbool. Het was een bijzondere ervaring om met zoveel fietsers (11.500) deel te nemen. Fijn dat we zowel bij de startplaats als op de radio de mogelijkheid kregen om wat te vertellen over het hospice. De opbrengst van de Ride for the Roses wordt gebruikt voor verder onderzoek naar kanker, zoals bijvoorbeeld naar de werking en mogelijkheden van bepaalde therapieën.

HIERONDER EEN VERSLAG VAN 2 JEUGDIGE DEELNEMERS:

Vandaag was het heel erg leuk fietsen voor fietsers op de 25, 50 en 100 km. Eerst gingen we naar het hospice, daar kregen we shirts en deden we de rugnummers op. Daarna gingen we naar de Zeelandhallen en toen moesten we daar even wachten. Er ging een mevrouw zingen, dat vonden we tof. Daarna moesten we weer even wachten maar na het startschot ging iedereen fietsen. Wij fietsten de 25 km, dat vonden we niet heel erg ver. Maar het was wel tof fietsen. Onderweg hebben we gezellig gekletst. We hebben één keer gestopt om een appel te eten, dat was een soort pitstop. Bij de finish stonden heel veel mensen, die gingen voor ons klappen. Ook kregen we een tasje met wat leuke spullen er in en een roos.

Koen (11 jaar) en Ruben (9 jaar)

DICK J. VAN DER ZAAG VOORZITTER CLARAHOFJE

Het Clarahofje neemt een grote plaats in binnen de Bevelandse samenleving. Wij als medewerkers/vrijwilligers en bestuur verheugen ons daar telkens weer over. Dat dit een feit is bewijzen de vele gulle giften in geld en natura die we steeds weer mogen ontvangen. Deze goede gaven komen van zowel particulieren als maatschappelijke organisaties. Een daarvan mogen we hier even in het zonnetje plaatsen alhoewel de officiële overdracht nog moet plaats vinden op het moment van dit schrijven. Het gaat hierbij om Marsaki de ontwikkelaars van de woningbouwvereniging RWS. Zij hebben ter gelegenheid van hun nieuwe vestiging aan de Zonnebloemstraat in Goes ons een prietel aangeboden in de tuin van Het Clarahofje. Wij, maar vooral onze bewoners zijn daar zeer verguld mee. Op deze wijze kan nog beter van zomerse omstandigheden worden genoten. Wij danken Marsaki dan ook hartelijk voor hun initiatief om ons op deze manier te verrassen. We hopen op nog vele goede zomers, zodat de schenking ten volle tot zijn recht kan komen.

ZATERDAG 11 OKTOBER A.S. VAN 11.00-14.00 UUR

OPNIEUW 'SOEPDAG' IN HET CLARAHOFJE

Met de Soepdag geven we invulling aan de Internationale dag van de Palliatieve Zorg. Deze dag is er om aandacht en bekendheid te geven aan de zorg voor mensen die niet meer beter kunnen worden omdat zij een levensbedreigende aandoening hebben. Dit jaar is het landelijke thema: 'Van betekenis tot het einde'.

Kwetsbaarheid en dood zijn onlosmakelijk verbonden met het leven van iedereen, oud en jong. Toch denken veel mensen daar pas over na wanneer ze ziek zijn en niet meer beter kunnen worden, of wanneer een dierbare van hen ziek is en zal gaan sterven. Wanneer mensen eerder nadenken over hun eindigheid en de keuzes die ze willen maken, kan dat rust geven in de stervensfase. Hoe kunnen zorgverleners en vrijwilligers van betekenis zijn. En, hoe open is onze samenleving over kwetsbaarheid, ziekte, het levenseinde en sterven? Hoeveel ruimte krijgen we om onze ideeën en wensen te uiten en te verwezenlijken?

Om die reden organiseren we net als vorig jaar een open dag onder de naam 'Soepdag'. Dit keer op zaterdag 11 oktober van 11:00 tot 14:00 uur. Soep is meer dan zomaar voedsel, soep is meer dan eten. Het is een symbool voor troost, warmte en veiligheid. Omdat wij deze begrippen hoog in het vaandel hebben, willen wij u daar graag iets van laten zien en ervaren.

Wij nodigen u van harte uit om onze soep te komen proeven. Er is ook een mogelijkheid om in kleine groepjes een rondleiding te krijgen. Bovendien vertonen we een aantal keren onze documentaire 'Er mot helemaal niks' voor belangstellenden die deze film nog niet eerder hebben kunnen zien.

Tot ziens op 11 oktober!

DONATIES

(vanaf 1-2-2014 t/m 31-8-2014)

SPONSOREN:

Het Geerteshuis, J. Wijkhuijs, Bakker Boer Kloetinge, De Bloemist Goes, Rozenkwekerij Otte Kapelle, Stichting Oase, WEA

ACTIES:

De Caisson Kapelle, DELTA Ride before the Roses Goes

KERKEN:

Kerkelijke gemeenschappen uit vrijwel alle plaatsen op Noord- en Zuid Beveland (PKN, Vrij Evangelisch, Rooms Katholiek, Gereformeerd en Nederlands Hervormd), Zrs. Franciscanessen van Mariadal te Roosendaal

SPECIALE GIFTEN:

Mw. B. te Kapelle, Dhr. M. te Kloetinge, Dhr. W. te Wolfheze, Stichting Johannes Tielen te Goes, Lukasse Dakbedekking te Goes, Fam. H. te Goes, Dhr. D. te Kapelle, Fam. V.d. B. te Wemeldinge, Fam. V. te Hattem, Fam. Van H. te Rilland

Anonieme giften – giften n.a.v. diverse presentaties – opbrengsten van wenscollectes bij uitvaarten – jubilea en verjaardagen.

Allen heel hartelijk bedankt, waarbij onze speciale dank voortdurend uitgaat naar onze trouwe donateurs.

DE NIEUWSBRIEF ONTVANGEN?

De nieuwsbrief verschijnt twee keer per jaar. U kunt deze digitaal ontvangen door een mailtje te sturen naar nieuwsbriefclarahofje@zorgstroom.nl. Indien u niet over e-mail beschikt kunt u de gedrukte versie ontvangen. U kunt deze aanvragen via tel. 0113-242600. Via deze weg kunt u zich ook afmelden voor de nieuwsbrief. Als u het hospice een warm hart toedraagt kunt u Stichting 'Het Clarahofje' steunen door donateur te worden of een eenmalige gift te storten. U ontvangt dan automatisch de nieuwsbrief en het jaarverslag.

Tengevolge van de Europese regelgeving omtrent de IBAN nummers, mogen de banken geen adressen meer doorgeven. Voor Stichting Het Clarahofje is dat een probleem, in verband met het versturen van de nieuws- en bedankbrieven aan donateurs. Van onze vaste donateurs zijn de gegevens bekend. Mocht u ons werk willen steunen en een gift aan ons overmaken, wilt u dan uw naam en (e-mail)adres doorgeven via info@stichtinghetclarahofje.nl.

het clarahofje

STICHTING

Hospice Het Clarahofje
's-Heer Hendrikskinderendijk 100
4461 EC Goes
T 0113-242600
E hospicegoes@zorgstroom.nl
www.hospicegoes.nl

Stichting 'Het Clarahofje'
Elstarstraat 15
4421 DV Kapelle
T 0113-341071
E info@stichtinghetclarahofje.nl
www.stichtinghetclarahofje.nl
IBAN: NL23RABO 0122514521
ANBI belastingnr: 8014.98.673

Colofon:

Christian Goudappel
Heleen Haasnoot
Karina Leijs
Jacomien Marinussen
Wim Schiebaan

Druk:

Drukkerij Capello,
Heinkenszand